

Arrest

**nr. 342 042 van 27 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TENDAYI wa KALOMBO
Verlaatstraat 37
1000 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 3 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. REIGNS NTEKEDI, die loco advocaat O. TENDAYI wa KALOMBO verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 15 januari 2024 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 6 maart 2024.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 april 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoekster gehoord op 23 september 2024.

1.3. Op 30 oktober 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Cali. U woonde tot uw vertrek uit Colombia in Corinto, Cauca en verschillende wijken in Cali.

Toen u nog jong was, werd u met uw familie gedwongen ontheemd uit Corinto, Cauca nadat uw tante en oudste zus slachtoffer werden van verkrachting en bedreigingen.

Op 21 maart 2010 werd uw moeder op een feest vermoord in Mariano Ramos, Cali. Zij zou eerder tijdens een ruzie bedreigd zijn met een wapen, waarbij zij er in slaagde dit wapen af te pakken. De persoon die uw moeder bedreigde was zelf niet de eigenaar van dit wapen maar had het geleend van een bendelid van La Negra. Uw moeder overhandigde het wapen aan de politie, waarna de politie een onderzoek startte. De eigenaar van dit wapen heeft uw moeder vervolgens vermoord.

In 2022 sloot uw schoonbroer M.(...) C.(...) D.(...) D.(...) (DVZ (...), CGVS (...)) een lening af van 500.000 pesos bij La Negra. Hij kon deze lening niet terugbetalen en werd vervolgens bedreigd op zijn werk. Omwille van de bedreiging verhuisde uw schoonbroer met zijn ouders en uw zus S.(...) P.(...) An.(...) Y.(...) (DVZ (...), CGVS (...)) naar Jamundí. In het begin van 2023, toen u bij uw zus op bezoek was, werden er stenen door de ruit van hun huis in Jamundí gegooid. Uw zus en uw schoonbroer besloten te vluchten uit Colombia en zij kwamen op 10 juli 2023 aan in België, waar zij een verzoek internationale bescherming indienden op 18 juli 2023.

Begin september 2023 werd u op straat in Ciudad Córdoba bijna aangereden door 2 personen op een motor. Zij stopten, haalden een wapen boven en begonnen te dreigen dat het geld betaald moest worden. Op 25 september 2023, toen u thuis was in Ciudad Córdoba, kwamen enkele personen langs die de vensters en voordeur beschadigden en u opnieuw bedreigden i.v.m. de lening van uw schoonbroer. In december 2023 werd uw kat vergiftigd.

U vreest dat de groepering La Negra gevolg zal geven aan de bedreigingen die zij naar u hebben geuit en u zal vermoorden.

U verliet Colombia op 10 januari 2024 en u kwam in België aan op 15 januari 2024. U diende uw verzoek om internationale bescherming in op 6 maart 2024.

Ter ondersteuning van uw verzoek internationale bescherming legt u voor: uw paspoort, identiteitskaart, een overlijdensakte, een registratie bij de Unidad para las Víctimas, een vertaling van een aangifte van uw schoonbroer bij de Fiscalía en een vertaling van een beschermingsbevel van de Fiscalía.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

U maakt niet aannemelijk dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Meerbepaald is het niet geloofwaardig dat u vreest vermoord te worden door de bende La Negra omwille van meerdere incidenten die u en uw familieleden met deze bende zouden hebben meegemaakt.

Het CGVS betwist niet dat uw moeder overleden is. U kan echter niet aannemelijk maken dat uw moeder vermoord werd door een bendelid van La Negra wegens haar aangifte van het wapen van dit bendelid.

- U kan weinig vertellen over de ruzie waarbij uw moeder het wapen van een bendelid van La Negra ontvreemd zou hebben. U kan niet vertellen met wie zij ruzie had en waarom zij ruzie hadden (NPO, p. 5). Het enige dat u over dit voorgehouden incident kan vertellen is dat de man die uw moeder toen bedreigde geen bendelid was, maar het wapen van een bendelid had geleend (NPO, p. 5, 11). Ook over het onderzoek omtrent het wapen naderhand kan u niets zeggen, en u geeft aan dat u zich enkel baseert op geruchten in de wijk (NPO p. 11).*
- U kan weinig vertellen over de moord op uw moeder. U verklaart dat zij op een verjaardagsfeest aanwezig was in Mariano Ramos in maart 2010, zij terzijde geroepen werd en vervolgens vermoord werd door de eigenaar van het wapen (NPO, p. 5, 9). Zij zou eerst weggehaald zijn van het feest door de man met*

wie zij op dat moment uitging en daarna vermoord zijn door het bendelid van La Negra (NPO, p. 5, 6, 9). U kan echter niets vertellen over deze man met wie zij toen uitging, behalve dat hij na de dood van uw moeder verdwenen is (NPO, p. 9, 10). U weet ook niet wie precies verantwoordelijk is voor haar dood, maar het verhaal dat u het meest gehoord zou hebben is dat het de eigenaar van het wapen zou zijn geweest (NPO, p. 6, 10). U weet niet op welke manier uw moeder vermoord werd, terwijl u in bezit bent van haar overlijdensakte (NPO, p. 3, 5). U verklaart hier zelf over dat het voor u moeilijk is om dingen te aanhoren over het onrecht dat uw naasten werd aangedaan, en dat u daarom de overlijdensakte niet heeft gelezen (NPO, p. 10). Dit verschoont niet uw verregaande gebrek aan kennis in deze; er mag van u verwacht worden dat u zich ter terdege zou informeren over uw eigen zaak ook al betreft het zaken die emotioneel moeilijk liggen, zeker aangezien u meent dat de bende die verantwoordelijk zou zijn voor het overlijden van uw moeder ook de problemen van u, uw zus en uw schoonbroer zou hebben veroorzaakt, en dus uw eigen veiligheid in het gedrang bracht (NPO, p. 10, 16).

- U heeft geen bewijs van de aangifte van het wapen door moeder. U verklaart dat uw moeder tijdens een discussie een wapen heeft kunnen afpakken dat op haar gericht werd en dit wapen dan heeft overhandigd aan de politie (NPO, p. 5, 11). Dit wapen zou aan een bendelid van La Negra gelinkt zijn (NPO, p. 5, 11). Wanneer gevraagd naar bewijzen van dit politieonderzoek naar het wapen, kan u die niet voorleggen, maar zegt u dat het in uw wijk heel makkelijk is om overal achter te komen en dat u daar het politieonderzoek niet voor nodig heeft (NPO, p. 11), waardoor uw beweringen hieromtrent echter niet meer blijven dan kale beweringen. Als het bovendien zo makkelijk is om "alles" te weten te komen in uw wijk, is het nog vreemder dat u zo weinig gedetailleerd kan vertellen over de omstandigheden betreffende het overlijden van uw moeder.

Het is niet geloofwaardig dat u en uw zus door La Negra bedreigd zouden zijn omwille van de moord op uw moeder:

- Omdat u niet aannemelijk maakt dat uw moeder vermoord werd door een bendelid van La Negra kan het ook niet overtuigen dat u of uw zus door La Negra bedreigd werden door het onderzoek dat uw zus voerde naar de moord op uw moeder.

- U kan niets vertellen over deze vermeende bedreigingen aan het adres van uw zus. U weet niet door wie zij bedreigd is, op welke manier zij bedreigd werd, wat die bedreigingen inhielden en wanneer zij voor het laatst bedreigd zou zijn (NPO, p. 9, 10, 16).

- Weinig overtuigende verklaringen over de aanleiding van de bedreigingen. Uw zus zou volgens u tijdens het incident in Jamundí herkend zijn als één van de dochters van uw vermoorde moeder en vervolgens bedreigd zijn (NPO, p. 9). Gevraagd naar hoe u weet dat zij toen herkend is door de leden van La Negra herhaalt u slechts dat u weet dat zij haar bedreigd hebben, maar dat u voor het overige niets weet omdat u hierover niet met uw zus wou praten omdat u niet graag over zo'n zaken praat (NPO, p. 10), waarmee u geenszins een link tussen (het onderzoek naar) de moord op uw moeder en deze voorgehouden bedreigingen aan uw zus kan aantonen.

- U ontving geen bedreigingen i.v.m. de moord op uw moeder of het onderzoek hiernaar. De voorgehouden bedreigingen in september 2023 zouden volgens uw verklaringen te maken hebben gehad met de achterstallige lening van uw schoonbroer na zijn vertrek uit Colombia (NPO, p. 7, 8, 13, 14). Nergens vermeldt u dat zij iets gezegd zouden hebben over uw moeder. U verklaart zelf dat het zou kunnen dat de moord op uw moeder iets apart is en geen verband houdt met de recente problemen die u, uw zus en schoonbroer zouden hebben meegemaakt (NPO, p. 16).

Het is niet geloofwaardig dat u door La Negra bedreigd werd omwille van de achterstallige lening van uw schoonbroer:

- U kan weinig gedetailleerd vertellen over de lening en de bedreigingen door La Negra die uw schoonbroer zou hebben ontvangen. U verklaart dat uw schoonbroer een lening aanging van 500 000 Colombiaanse pesos om zijn gokschulden te dekken, en u gokt dat hij dit deed januari 2022, maar u weet niet of hij ooit iets van dit bedrag terugbetaald heeft (NPO, p. 8, 9). Hij zou volgens u tweemaal bedreigd zijn door La Negra, eenmaal op zijn werk en een tweede keer bij zijn thuis toen zij stenen door de ramen gooiden (NPO, p. 8). Over de eerste bedreiging kan u enkel vertellen dat dit op zijn werk gebeurde (NPO, p. 8). Wanneer gevraagd wie daarbij was, wat er precies gebeurde en wanneer dit gebeurde moet u het antwoord schuldig blijven (NPO, p. 9). U weet ook niet of hij verwondingen opliep bij dit incident (NPO, p. 17). In de vertalingen van de aangifte en het beschermingsbevel dat u indiende vermeldt uw schoonbroer vele zaken waar u niets over kan vertellen, zoals dat hij initieel deze lening wel betaalde, dat hij bij de eerste bedreiging in elkaar werd geslagen en dat zijn belagers Jo.(...) en Lu.(...) heten (documenten 5 en 6). Dat u in het bezit bent van documenten met meer informatie over deze vermeende problemen van uw schoonbroer maar er dan toch zo weinig over kan vertellen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen danig.

- Verklaringen tegenstrijdig met verklaringen schoonbroer. Bij DVZ en in zijn aangifte en beschermingsbevel vermeldt uw schoonbroer frequente telefonische bedreigingen, één incident waarbij hij in elkaar werd geslagen en drie incidenten waar zijn belagers hem thuis opzochten (DVZ vragenlijst CGVS 3.5 D.(...) D.(...), d.d. 20.12.2023; documenten 5 en 6). U verklaart echter dat hij twee keer bedreigd werd, één keer op zijn werk en één keer thuis (NPO, p. 8), en vermeldt geen telefonische bedreigingen. Uw schoonbroer verklaart dat het incident waarbij de ruiten ingegooid werden in mei 2023 zich in Cali afspeelde (DVZ vragenlijst CGVS 3.5 D.(...) D.(...), d.d. 20.12.2023; documenten 5 en 6), terwijl u verklaarde dat dit in

Jamundí was, waar uw zus en schoonbroer naartoe zouden zijn gegaan net om aan hun belagers te ontkomen (NPO, p. 7, 8). Deze tegenstrijdigheid is zeer opmerkelijk, omdat u zelf verklaart aanwezig te zijn geweest bij deze bedreiging.

- U geeft tegenstrijdige verklaringen over La Negra. Wanneer gevraagd door wie uw zus bedreigd werd antwoordt u dat u weet dat de bedreigingen in Jamundí waarbij u aanwezig was afkomstig waren van leden van La Negra, omdat zij gekend zijn in de wijk en geïdentificeerd kunnen worden a.d.h.v. een speciaal kenmerk (NPO, p. 10). Gevraagd naar dit kenmerk antwoordt u echter dat u geen weet heeft van een vast kenmerk van leden van La Negra (NPO, p. 10). U zou leden van La Negra zelf niet kunnen herkennen (NPO, p. 10). Ook verklaart u initieel dat het er nu op lijkt dat de bende momenteel uit Colombia is vertrokken (NPO, p. 16). Iets later verklaart u echter dat ze daar nog zitten en dat ze enorm veel controle hebben, om dan aan te vullen met: 'Ze zijn weggegaan en ze gaan sowieso terugkeren en ik weet ook niet of ze vertrokken zijn' (NPO, p. 17).

- Andere chronologie van bedreigingen. Bij DVZ verklaarde u dat de eerste bedreiging plaatsvond bij u thuis en de tweede bedreiging op straat toen u klemgereden werd op weg naar uw werk (DVZ vragenlijst CGVS 3.5, d.d. 05.04.2024). Tijdens uw persoonlijk onderhoud draait u deze incidenten om en verklaart u eerst op straat bedreigd te zijn en pas later bij u thuis (NPO, p. 8).

- Verschillende verklaringen bedreiging thuis. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u dat de personen die u thuis bedreigden de deur én de ramen kapotmaakten (NPO, p. 8, 14). Zij klopten hard op de deur en u ging zich verstoppen in het toilet (NPO, p. 14). Bij DVZ vermeldt u echter gehoord te hebben dat zij de glazen van de ramen insloegen, waarna u naar buiten ging (vragenlijst CGVS 3.5, dd. 05.04.2024). Hier eindigen de tegenstrijdigheden niet. Bij DVZ verklaarde u dat zij toen tegen u zeiden dat ze weten wie u bent en dat ze uw leven gaan beëindigen (vragenlijst CGVS 3.5, d.d. 05.04.2024). Tegenover het CGVS verklaart u echter dat zij zeiden dat zij niet altijd konden blijven wachten en dat uw schoonbroer en zus niet altijd konden blijven onderduiken (NPO, p. 14). Wanneer gevraagd of zij een specifieke boodschap voor u hadden, vermeldt u geen doodsbedreigingen, maar dat zij zeiden dat als uw schoonbroer en zus niet zouden betalen dat iemand (lees: u) wel moest betalen (NPO, p. 14). Het is niet aannemelijk dat u een uitdrukkelijke bedreiging dat ze uw leven gaan beëindigen zou vergeten te vermelden tijdens het persoonlijk onderhoud. U gaf voor de DVZ ook aan dat de bedreiging bij u thuis plaatsgreep om 5u45 toen u naar uw werk ging (vragenlijst CGVS 3.5, d.d. 05.04.2024), 's morgens vroeg dus, terwijl u voor het CGVS verklaarde dat u op dat moment alleen thuis was omdat uw peetmoeder net een medische formaliteit in orde was gaan brengen (NPO p. 14), iets wat ze tijdens kantooruren zou zijn gaan doen, niet om 5u45.

- Geen instructies voor betaling achterstallige lening. Tijdens de bedreigingen in september wordt u niet geïnformeerd over hoe u deze achterstallige lening van uw schoonbroer zou moeten betalen of hoeveel u dient te betalen (NPO, p. 13, 17). Het is niet geloofwaardig dat zij u enerzijds zouden opsporen en bedreigen met de boodschap dat u of iemand anders moet betalen (NPO, p. 13, 14) maar tegelijkertijd geen enkele verwachtingen uiten over een bedrag of een tijdsperiode waarin dat bedrag betaald zou moeten worden. Zij waren bovendien al sinds circa mei 2022 niet meer betaald door uw schoonbroer (Vragenlijst CGVS 3.5 D.(...) D.(...), d.d. 20.12.2023) dus het is niet aannemelijk dat zij ten tijde van de bedreigingen in september 2023 werkelijk verwachtten nog geld van uw schoonbroer te kunnen ontvangen.

Uw voorgehouden handelen is bovendien niet in overeenstemming met de vrees die u verklaart te hebben:

- U toont weinig interesse in de voorgehouden problemen van uw familieleden. U kan weinig vertellen over de problemen van uw familieleden en zegt zelf dat u hier te weinig met uw zus over heeft gepraat (NPO, p. 9). Uw zus en schoonbroer verblijven ook in België dus u heeft daar alle kansen toe gehad. U verklaart zelf dat het voor u moeilijk is om dingen te horen waarbij personen waarom u geeft iets overkomen is en dat u zich daardoor afsloot voor hun problemen (NPO, p. 10). Dit kan niet overtuigen in het licht van de voorgehouden bedreigingen die u ertoe dreven Colombia te verlaten en die volgens uw eigen verklaring verband houden met hun problemen (NPO, p. 16).

- U deed geen aangifte van de vermeende bedreigingen, volgens u omdat de politie toch niet echt veel hulp kan bieden en uw schoonbroer al een aangifte had ingediend (NPO, p. 14). Jullie zouden omwille van deze aangifte nochtans politiebescherming gekregen hebben, waarbij rond jullie huizen werd gepatrouilleerd (NPO, p. 14, 15). Wanneer gevraagd waarom u dan zelf geen aangifte deed aangezien de politie wel maatregelen heeft genomen na de klacht van uw schoonbroer, zegt u dat de politiebescherming maar van zeer korte tijd was en u zich bij hen niet veilig voelde (NPO, p. 15). Deze verklaring is weinig overtuigend, want door de politie niet te informeren over de persoonlijke bedreigingen die u zou hebben meegemaakt, kan u er helemaal niet voor zorgen dat deze politiebescherming langer aanhoudt. Dit betekent ook dat u geen aangiftes kan voorleggen om uw verzoek te staven.

Omdat de door u voorgehouden feiten niet geloofwaardig zijn, kan u ook geen vrees aannemelijk maken op basis hiervan. Daarenboven zijn er elementen waaruit blijkt dat zelfs als deze zaken al geloofwaardig waren (quod non), u niet aannemelijk maakt dat La Negra het in de toekomst op u gemunt zouden hebben:

- U verklaart na de vermeende bedreiging van 25 september 2023 geen verdere bedreigingen te hebben ontvangen van La Negra (NPO, p. 14, 15). Vanaf begin december tot uw vertrek uit Colombia op 10 januari 2024 verbleef u in het huis waar zij u eerder bedreigd hadden en waar zij u dus wisten wonen (NPO, p. 15). U zegt dat uw kat vergiftigd werd in december 2023, maar geeft zelf aan dat dit een geïsoleerd feit kan zijn en dat u niet weet of dat een boodschap van La Negra is, waardoor u het bij DVZ ook niet vermeld heeft

(NPO, p. 8, 15). Door dit niet te vermelden bij de DVZ gaat het slechts om een toevoeging achteraf. U legt daarnaast ook geen bewijs voor omtrent deze vergiftiging. U maakt dan ook niet aannemelijk dat de vergiftiging van uw kat werkelijk plaatsgreep, noch dat de bedreigingen in september hiermee gelinkt zouden zijn. Het laatste moment waar u openlijk bedreigd zou zijn geweest door leden van La Negra dateert hoe dan ook van 25 september 2023, wat betekent dat u toen u in Colombia verbleef nog meer dan 3 maanden niet meer door hen werd bedreigd.

- Geen verdere incidenten na vertrek uit Colombia. Na uw vertrek gebeurde er niets meer i.v.m. uw problemen en worden er ook geen andere familieleden lastig gevallen (NPO, p. 11, 16). Volgens u komt dit doordat er niemand van jullie nog aanwezig is (NPO, p. 11). De ouders van uw schoonbroer, die evenzeer aanwezig waren tijdens het incident in Jamundí, wonen echter wel nog altijd in Colombia en zouden na het vertrek van uw schoonbroer toch niet lastiggevallen zijn (NPO, p. 16). Dat niemand van de familie na deze vermeende bedreiging van 25 september 2023 nog problemen heeft gekend doet afbreuk aan de vrees die u meent te koesteren.

De voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek internationale bescherming in positieve zin te wijzigen.

- Documenten hebben enkel een ondersteunende werking en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongelooftwaardige verklaringen herstellen.
- Uw paspoort (document 1) en identiteitskaart (document 2) staven slechts uw identiteit en reisweg, zaken die oor het CGVS niet betwist worden.
- De overlijdensakte van uw moeder P.(...) D.(...) W.(...) (document 3) toont slechts aan dat uw moeder overleden is, wat door het CGVS niet betwist wordt. Dit document vermeldt echter niets over de omstandigheden van haar overlijden, waardoor het uw verklaring dat zij om het leven werd gebracht door een bendelid van La Negra niet kan ondersteunen.
- Het document van de gedwongen ontheemding van uw tante (document 4) toont slechts aan dat uw gezin gedwongen ontheemd werd uit Corinto, volgens u omdat uw tante en oudste zus daar het slachtoffer werden van bedreigingen en verkrachting (NPO, p. 3, 11, 12). De gedwongen ontheemding dateert van lang geleden, van toen u nog jong was, is volgens uw eigen zeggen niet gelinkt aan de moord op uw moeder en de problemen van uw schoonbroer en u vermeldt geen actuele problemen met de personen waardoor u en uw gezin destijds gedwongen ontheemd werden (NPO, p. 3, 11, 12). Deze gedwongen ontheemding is dan ook niet langer een actueel probleem.
- De vertalingen van de aangifte bij de Fiscalía (document 5) en van het bevel tot bescherming (document 6) zijnniet meer dan een weergave van de verklaringen van uw schoonbroer. U gaf geen gevolg aan de vraag van het CGVS om de originele stukken van deze vertaalde documenten te bezorgen (zie mails aan uw advocaat, blauwe map). Ook verschillen uw verklaringen over de bedreigingen die hij zou hebben meegemaakt op fundamentele wijze van zijn eigen verklaringen hierover zoals weergegeven in de stukken die u voorlegt (zie supra), waardoor deze documenten de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang brengen.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Colombia een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, noch dat u om deze redenen aanspraak kan maken op subsidiaire bescherming.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en

georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale

beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing en dat zij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Verzoekster gaat daarbij in op de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Verzoekster meent dan ook dat zij moet worden erkend als vluchteling.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster om haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

3.2.2. Op 30 oktober 2025 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 10) waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- de COI Focus “*Colombia. Veiligheidssituatie*” van 10 april 2025;
- EUAA “*Colombia. Country Focus*” van december 2022;
- UNHCR “*International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia*” van augustus 2023.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de

Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken; [...]”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) hoewel niet wordt betwist dat verzoeksters moeder overleden is, maakt verzoekster niet aannemelijk dat haar moeder werd vermoord door een bendelid van La Negra wegens haar aangifte van het wapen van dit bendelid vermits:

(a) verzoekster weinig kan vertellen over de ruzie waarbij haar moeder het wapen van een bendelid van La Negra ontvreemd zou hebben;

(b) verzoekster maar weinig kan vertellen over de moord op haar moeder en blijkt dat zij zich hierover niet heeft geïnformeerd bij haar familieleden;

(c) verzoekster geen bewijs kan voorleggen van de aangifte van het wapen door haar moeder;

(ii) het is niet geloofwaardig dat verzoekster en haar zus door La Negra werden bedreigd omwille van de moord op haar moeder nu:

(a) zij niet aannemelijk maakt dat haar moeder werd vermoord door een bendelid van La Negra;

(b) verzoekster niets kan vertellen over deze vermeende bedreigingen aan het adres van haar zus;

(c) verzoekster weinig overtuigende verklaringen aflegt over de aanleiding van de bedreigingen;

(d) verzoekster geen bedreigingen ontving in verband met de moord op haar moeder of het onderzoek hiernaar;

(iii) het is niet geloofwaardig dat verzoekster door La Negra werd bedreigd omwille van de achterstallige lening van haar schoonbroer aangezien:

(a) verzoekster weinig gedetailleerd kan vertellen over de lening en de bedreigingen door La Negra die haar schoonbroer zou hebben ontvangen;

(b) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt met haar schoonbroer over de incidenten die zouden hebben plaatsgevonden;

(c) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt over La Negra;

(d) verzoekster opeenvolgende incoherente verklaringen aflegt omtrent de chronologie van de bedreigingen;

(e) verzoekster verschillende verklaringen aflegt over de bedreigingen thuis;

(f) het niet geloofwaardig is dat La Negra haar enerzijds zouden opsporen en bedreigen met de boodschap dat zij of iemand anders moet betalen, maar tegelijkertijd geen enkele verwachtingen worden geuit over een bedrag of een tijdsperiode waarin zou moeten worden betaald, te meer daar zij al sinds circa 2022 niet meer betaald zouden zijn geweest door haar schoonbroer;

(iv) het door verzoekster voorgehouden handelen is bovendien niet in overeenstemming met de door haar voorgehouden vrees voor vervolging nu:

(a) zij weinig interesse vertoont in de voorgehouden problemen van haar familieleden;

(b) zij geen aangifte deed van de vermeende bedreigingen;

(v) zelfs zo de voormelde, voorgehouden feiten aannemelijk zijn – quod non – slaagt verzoekster er niet in aannemelijk te maken dat La Negra het in de toekomst op haar gemunt zou hebben aangezien zij sinds de vermeende bedreiging van 25 september 2023 geen verdere bedreigingen heeft ontvangen tot aan haar vertrek uit Colombia op 10 januari 2024 – zij toont immers niet aan dat haar kat daadwerkelijk werd vergiftigd en verklaart zelf dat het een geïsoleerd incident betrof – en ook na haar vertrek uit Colombia zijn er geen verdere incidenten meer;

(vi) de documenten die verzoekster voorlegt, zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(vii) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoekster verklaart dat haar moeder in maart 2010 werd vermoord nadat zij een wapen afnam van iemand, hiervan aangifte ging doen bij de politie en de politie hierop een onderzoek startte. Verzoekster verklaart dat haar zus onderzoek deed naar de moord van hun moeder en hierop werd bedreigd door bendeleden van La Negra. Daarnaast verwijst verzoekster naar de problemen ten gevolge van de lening die haar schoonbroer in 2022 afsloot en die hij niet kon terugbetalen. Verzoekster verklaart dat zij, na het vertrek van haar schoonbroer en zus uit Colombia, in september 2023 op straat bijna werd aangereden en werd bedreigd om het geld te betalen van die lening en dat zij enkele dagen later thuis opnieuw werd bedreigd. Bij een terugkeer naar Colombia vreest verzoekster de bende La Negra.

3.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is

ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.3. Vooreerst merkt de commissaris-generaal op goede gronden op dat, hoewel niet wordt betwist dat verzoeksters moeder is overleden, verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar moeder werd vermoord door een bendelid van La Negra wegens haar aangifte van het wapen van dit bendelid. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat:

(a) verzoekster weinig kan vertellen over de ruzie waarbij haar moeder het wapen van een bendelid van La Negra ontvreemd zou hebben, nu zij niet kan vertellen met wie haar moeder ruzie had en waarom en zij ook niets kan vertellen over het onderzoek omtrent het wapen naderhand;

(b) verzoekster weinig kan vertellen over de moord op haar moeder, nu zij niet kan vertellen door welke man zij van het feest zou zijn weggehaald, niets kan vertellen wie precies verantwoordelijk is voor haar dood, niet weet op welke manier haar moeder werd vermoord – terwijl zij wel in het bezit is van haar overlijdensakte – en redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich terdege zou informeren over haar eigen zaak ook al betreft het zaken die emotioneel moeilijk liggen;

(c) verzoekster geen bewijs heeft van de aangifte van het wapen door haar moeder.

Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat het overlijden van haar moeder plaatsvond in 2010, toen zij nog maar zeven jaar oud was en dat alles wat zij weet over de omstandigheden van de dood van haar moeder, haar pas jaren na haar dood door familieleden werd verteld. Verzoekster voegt hieraan toe dat ze, veertien jaar na de gebeurtenissen, de exacte omstandigheden van de dood van haar moeder dus niet kon kennen, laat staan het verloop van het incident dat tot haar dood leidde. Zij werpt daarnaast nog op dat de naam van de partner van haar moeder ten tijde van het incident in 2010 niet relevant is en er niet toe kan leiden dat haar verklaringen in twijfel worden getrokken.

De Raad onderstreept dat verzoekster in België internationale bescherming vraagt omwille van problemen met de bende La Negra, enerzijds omwille van het feit dat haar zus op zoek ging naar antwoorden omtrent de beweerde moord op hun moeder en anderzijds omwille van de lening die haar schoonbroer afsloot, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich terdege zou informeren over al deze aspecten, quod non. Dit klemt des te meer daar blijkt dat verzoeksters zus en schoonbroer zich in België bevinden (administratief dossier, CGVS, p. 6) en verzoekster dus wel degelijk in de mogelijkheid verkeert om zich te informeren. Verzoeksters gebrek aan interesse om zich te informeren, ondermijnt de geloofwaardigheid van haar verklaringen.

Verzoekster vervolgt dat vragen aan haarzelf over een klacht van haar moeder bij de politie, veertien jaar na de gebeurtenissen, de feiten niet kunnen vaststellen. Daarnaast merkt zij op dat zij heeft verklaard dat haar zus onderzoek heeft gedaan naar de omstandigheden van de dood van hun moeder, maar werd blootgesteld aan de leden van deze bende.

De Raad stelt vast dat verzoekster hiermee in wezen niet verder komt dan het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het minimaliseren, bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal. Dit is echter geen dienstig verweer en verzoekster slaagt er dan ook niet in om de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing in dit verband te verklaren of te weerleggen.

3.3.4.4. Verder overweegt de commissaris-generaal pertinent dat het niet geloofwaardig is dat verzoekster en haar zus door La Negra zouden zijn bedreigd omwille van de vermeende moord op hun moeder. De commissaris-generaal verwijst in dit verband terecht naar het feit dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar moeder werd vermoord door een bendelid van La Negra, zodat er logischerwijze geen geloof kan worden gehecht aan de bedreigingen die zouden zijn geuit in het kader van het onderzoek dat haar zus zou hebben gevoerd naar de moord van hun moeder. Daarnaast wordt in de bestreden beslissing pertinent vastgesteld dat verzoekster niets kan vertellen over deze vermeende bedreigingen aan het adres van haar zus, dat zij weinig overtuigende verklaringen aflegt over de aanleiding van de bedreigingen en dat zij zelf geen bedreigingen ontving in verband met de moord op haar moeder of het onderzoek ernaar.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing omstandig en op goede gronden toegelicht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde problemen met La Negra omwille van de achterstallige lening van haar schoonbroer. Dit aangezien:

(a) verzoekster weinig gedetailleerd kan vertellen over de lening en de bedreigingen door La Negra die haar schoonbroer zou hebben ontvangen, terwijl zij een aangifte en beschermingsbevel indient waarin haar schoonbroer vele zaken vermeldt waarover zij niets kan zeggen;

(b) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt met haar schoonbroer over de incidenten die zouden hebben plaatsgevonden, meer bepaald het aantal bedreigingen die hij zou hebben ontvangen en de plaats waar de bedreiging in mei 2023 zich zou hebben afgespeeld, waar zij beweert getuige van te zijn geweest;

- (c) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt over La Negra, meer bepaald of zij al dan niet aan een speciaal kenmerk kunnen worden herkend en of zij al dan niet nog aanwezig zijn in Colombia momenteel;
- (d) verzoekster opeenvolgende incoherente verklaringen aflegt omtrent de chronologie van de bedreigingen;
- (e) verzoekster verschillende verklaringen aflegt over de bedreigingen thuis;
- (f) het niet geloofwaardig is dat La Negra haar enerzijds zouden opsporen en bedreigen met de boodschap dat zij of iemand anders moet betalen, maar tegelijkertijd geen enkele verwachtingen worden geuit over een bedrag of een tijdsperiode waarin zou moeten worden betaald, te meer daar zij al sinds circa 2022 niet meer betaald zouden zijn geweest door haar schoonbroer.

Verzoekster voert in voorliggend verzoekschrift aan dat het in de eerste plaats de problemen van haar zus en schoonbroer betreffen, dat zij vaak moest veranderen van huis/adres vanwege de bedreigingen die tegen hen werden geuit en dat het daardoor kan zijn dat haar herinneringen waren verstoord betreffende het tijdstip dat deze bedreigingen tegen haar, haar zus en haar schoonbroer waren geuit.

Vooreerst dient erop gewezen dat verzoekster in België wel degelijk internationale bescherming vraagt omwille van problemen met de bende La Negra ten gevolge van de lening die haar schoonbroer zou hebben afgesloten, zodat zij zich niet kan verschuilen achter het feit dat deze problemen haar zus en schoonbroer zouden aanbelangen om haar gebrekkige verklaringen toe te dekken. De Raad wijst er in dit verband nog op dat van verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich – zij het bij haar zus en schoonbroer – terdege zou informeren over deze problemen. Waar verzoekster er ter verklaring van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen nog op wijst dat haar herinneringen mogelijk zijn aangetast door de vele verhuizingen, slaagt zij er andermaal niet in te overtuigen. Van verzoekster, die beweert te vrezen voor haar veiligheid en haar leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat zij bij machte is om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtrelaas weer te geven en dat zij nauwkeurige, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die haar ertoe hebben gebracht haar land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. Blote beweringen harentwege buiten beschouwing gelaten, toont verzoekster niet in concreto aan dat er in casu sprake zou zijn geweest van misverstanden die haar zouden hebben verhinderd om volwaardige en coherente verklaringen af te leggen en die het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, incoherenties en onlogische verklaringen zouden kunnen verklaren. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven. Bovendien werd door verzoekster op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van problemen waardoor zij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Verzoekster brengt evenmin een medisch attest bij ter staving van haar beweringen in dit verband.

Verzoekster wijst erop dat zij een aangifte bij de politie en registratie bij de Slachtofferbeschermingseenheid voorlegt, waaruit blijkt dat er een beschermingsbevel werd uitgevaardigd. Zij meent dat dit een onweerlegbaar bewijs vormt van de angsten en bedreigingen. De Raad wijst er evenwel op dat uit de vertaling van deze stukken blijkt dat zij een weergave vormen van de verklaringen van verzoeksters schoonbroer en nergens blijkt dat de autoriteiten enige onderzoeksdaden zouden hebben gesteld ter ondersteuning van deze stukken, wat de problemen ook onafhankelijk zou kunnen verifiëren. Deze stukken vormen dan ook geen objectief bewijs van de door verzoekster voorgehouden feiten. Bijgevolg kan uit deze stukken en het enkele feit dat er bepaalde beschermingsmaatregelen werden toegekend aldus geen gegronde vrees voor vervolging worden afgeleid.

In zoverre verzoekster in haar verzoekschrift opmerkt dat *“Deze gedwongen aanwerving”* betrekking heeft op *“het bijzondere profiel van verzoeker”* als *“voormalig soldaat, speciaal opgeleid in stedelijke gevechten”* en dit wordt bevestigd door het ingediende legercertificaat, is het de Raad geheel niet duidelijk waarop zij doelt aangezien verzoekster nergens melding heeft gemaakt van een gedwongen rekrutering, laat staan werkzaamheden als soldaat, noch enig bewijsstuk in deze zin voorlegt.

3.3.4.5. In zoverre verzoekster opwerpt dat de commissaris-generaal haar verklaringen alleen probeert te delegitimeren door haar opmerkingen subjectief te interpreteren, wordt opgemerkt dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.3.4.6. Verzoekster voert voor het overige geen enkel concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus worden weerlegd, blijven zij onverminderd overeind en worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.4.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld te worden dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.8. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd.

3.3.5.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Op basis van de meest recente landeninformatie, met name UNHCR *“International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia”* van augustus 2023, EUAA, *“Colombia Country Focus”* van december 2022 en de COI Focus *“Colombia: veiligheidssituatie”* van 10 april 2025 wordt in de aanvullende nota van 30 september 2025 het volgende uiteengezet over de veiligheidssituatie in Colombia:

“In Colombia vond de afgelopen vijf decennia een gewapend conflict plaats tussen de Colombiaanse autoriteiten en verschillende rebellengroeperingen, met als belangrijkste de FARC en het ELN. Evenzeer verschenen paramilitaire groepen op het toneel. Vanaf de jaren ‘2000 konden de rebellen geleidelijk aan worden verdreven naar de periferie van het land en vond een ontwapening van de paramilitairen plaats. Er werd bovendien op 30 november 2016 een historisch vredesakkoord ondertekend tussen de FARC en de Colombiaanse regering. Het merendeel van de FARC-strijders legde de wapens neer en kon zich geleidelijk aan re-integreren in de maatschappij.

Hoewel in de nasleep van het vredesakkoord een spectaculaire daling van het aantal burgerslachtoffers werd opgetekend, waren er op andere vlakken tekortkomingen. Zo ontstond er na de demobilisatie van de FARC een machtsvacuüm waardoor andere groeperingen voormalige FARC-gebieden konden inpalmen. Het gaat in dezer om het ELN, dissidenten van de FARC, neo-paramilitairen en ook georganiseerde misdaadbendes. Deze groeperingen raakten mettertijd meer en meer versnipperd en zijn ook onderling beginnen strijden om meer territoriale controle, een dynamiek die overigens nog versterkt werd door de coronapandemie. Hun handelswijze lijkt steeds meer gedreven door puur economisch gewin uit illegale activiteiten, eerder dan de ideologische drijfveren van weleer. Dit alles zorgde voor een stijging van de geweldscijfers vanaf 2020.

Sinds het aantreden van president Petro heeft de Colombiaanse regering voorgenomen om onderhandelingen te starten met acht verschillende soorten gewapende groepen. Deze werden eind 2022 aangevat en hebben als doel gelijktijdige wapenstilstanden te bekomen en, op langere termijn, voor een permanente ontwapening en verbetering van de veiligheidssituatie te zorgen. Het plan, dat bekend staat als Paz Total (Totale Vrede), kende tot nu toe een erg grillig verloop. Er werd onder meer een staakt-het-vuren met het ELN bekomen tussen augustus 2023 en augustus 2024, maar dit werd niet verlengd en een tweede poging hiertoe mislukte. Met de EMC en de SM (twee belangrijke dissidenten van het FARC-EP) werd tevens een staakt-het-vuren bereikt dat nadien is afgesprongen. Doorheen 2024 kenden al deze groeperingen bovendien afsplitsingen binnen hun eigen rangen, die op hun beurt wel verder onderhandelden met de

regering. Voor het overige werden onder Paz Total ook onderhandelingen gevoerd met stedelijke bendes, die een wisselend succes kenden. Met de Clan del Golfo, de grootste neo-paramilitaire groep in Colombia, voerde de regering vooralsnog geen vredesgesprekken al werd een eerste aanzet hiertoe wel gegeven. Zowel uit de EUAA Colombia Country Focus van december 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf), de UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia van augustus 2023 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html>) als de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 10 april 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20250410.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. De landeninformatie wijst eveneens uit dat het Paz Total-plan een wisselende impact heeft gehad.

Allereerst is het aantal confrontaties tussen de regeringstroepen en de gewapende groepen aanzienlijk gedaald. Sinds het afspringen van enkele staakt-het-vurens eind 2024 zijn dergelijke confrontaties echter weer gestegen. Wat betreft het aantal vijandelijkheden tussen gewapende groepen onderling, wordt over het algemeen een stijging vastgesteld. Aan de grondslag hiervan liggen de vele interne splitsingen alsook de concurrentiële belangen in illegale economieën. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden. Het gaat om een aantal specifieke departementen, met name Antioquia, Arauca, zuidelijk Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, zuidelijk Córdoba, Guaviare, Magdalena Medio, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo, Tolima en de Pacifische regio Valle del Cauca. Een recent voorbeeld van het geweld in deze zin, zijn de aanvallen van het ELN binnen de regio Catatumbo (Norte de Santander) in januari 2025. Het bestaan van gewapend conflict in bovenstaande departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld.

Uit de voornoemde landeninformatie blijkt tevens dat het merendeel van de gewapende groepen hun grondgebied heeft kunnen uitbreiden. Het gaat opnieuw voornamelijk om plattelandszones in de hierboven vernoemde departementen en regio's. Daar waar een van de gewapende groepen een exclusieve invloed uitoefent, nemen zij bepaalde functies van de staat over en oefenen zij verregaande sociale controle uit. De plaatselijke bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Er vinden ook gewelddadige incidenten plaats zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, ontvoeringen en verdwijningen, het gebruik van landmijnen en bloedbaden (massacres). Specifieke profielen die hierbij geïdentificeerd worden zijn sociale leiders, mensenrechtenactivisten en gedemobiliseerde FARC-strijders. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenwel dat de deze toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld voornamelijk doelgericht is. Aldus heeft dit geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat ook de slachtoffers van dit type geweld geïdentificeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Het wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land maar concentreert zich op het platteland van een aantal geografische gebieden. Er moet dus een onderscheid worden gemaakt tussen het platteland en de grootsteden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoekers leven (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze personen in deze regio of op de route daarheen een risico lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

UNHCR bevestigt in zijn richtlijnen het belang van de regio van herkomst in deze: *“Additionally, as Colombia continues to be affected by a non-international armed conflict, and considering the information presented in these International Protection Considerations, applicants originating from, or previously residing in, conflict-affected areas may, depending on the individual circumstances of the case, be in need of subsidiary protection under Article 15(c) of the EU Qualification Criteria on the grounds of a serious and individual threat to their life or person by reason of indiscriminate violence.”*

Gelet op haar verklaringen over haar herkomst en verblijfplaatsen in Colombia (administratief dossier, 'verklaring DVZ', vraag 10; CGVS, p. 4) en de bovenstaande vaststellingen waaruit blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden problemen in Colombia, moet de veiligheidssituatie in Cali, gelegen in het departement Valle Del Cauca, worden beoordeeld, waar verzoekster – zij het op verschillende plaatsen en in verschillende wijken – woonde tot aan haar vertrek uit Colombia.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in de rurale gebieden van dit departement sprake is van een gewapend conflict, maar dat het ermee gepaard gaande geweld voornamelijk doelgericht van aard is.

In de mate dat er sprake is van willekeurig geweld in het departement Valle del Cauca in het kader van het gewapend conflict aldaar, blijkt verder niet dat er heden sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit het tegendeel zou kunnen blijken. Het bestaan van een gewapend conflict in dit departement brengt niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken immers van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio.

Bijgevolg dient te worden nagegaan of er voor verzoekster sprake is van persoonlijke omstandigheden die het risico verhogen dat zij als gevolg van het in dit departement aanwezige willekeurige geweld slachtoffer kan worden van een ernstige bedreiging van haar leven of persoon. Verzoekster doet geen dergelijke persoonlijke omstandigheden gelden, noch kunnen deze blijken uit het rechtsplegingsdossier.

Bovendien blijkt dat verzoekster woonde in Cali, een grootstad. Zoals reeds aangehaald, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Wel is er sprake van crimineel geweld dat in wezen doelgericht is, en niet willekeurig van aard.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in de stad Cali, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop de analyse, zoals weergegeven in de aanvullende nota van de commissaris-generaal, is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn, dan wel dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De informatie waarnaar verzoekster verwijst in het verzoekschrift, is immers verouderd of ligt geheel in dezelfde lijn als de informatie waarop de analyse van de commissaris-generaal in de aanvullende nota steunt.

3.3.5.3. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET